

Antiagregantu rezistence pacientiem ar išēmisku cerebrālu infarktu

*Reinis Ošiņš¹, Elīna Pūcīte², Evija Miglāne²,
Andrejs Millers², Ināra Logina²*

Rīgas Stradiņa universitāte, Latvija

¹ Tālākizglītības fakultāte,

² Neuroloģijas un neiroķirurģijas katedra

Ievads. Tā kā daļa pacientu, kuri adekvāti lieto antiagregantus, piedzīvo atkārtotus aterotrombotiskus cerebrovaskulārus notikumus, pasaules literatūrā tiek lietots jēdziens “antiagregantu rezistence” (Hankey G. J. et al., 2006). Antiagregantu rezistences sastopamības biežums pacientiem ar tranzitoru išēmisku lēkmi vai insultu ir dažāds – aspirīna rezistence variē 3–85% robežās, bet klopidogrela rezistence – 28–44% robežās (Collet J. P. et al., 2009).

Darba mērķis, materiāls un metodes. Noteikt acetilsalicilskābes (aspirīna) un klopidogrela rezistences sastopamības biežumu pacientiem ar išēmisku cerebrālu infarktu. Pētījums notika P. Stradiņa klīniskajā universitātes slimnīcā valsts pētījuma programmas ietvaros. Pacientiem, kuri lietojuši abus medikamentus vairāk nekā piecas dienas, tika veikts aspirīna un klopidogrela rezistences tests. Aspirīna rezistence pacientiem tika definēta, ja ARU (*aspirin reaction units*) bija ≥ 550 , bet klopidogrela rezistence tika definēta, ja trombocītu inhibīcija bija $< 20\%$.

Rezultāti. Pētījumā tika iekļauti 30 pacienti: 12 (40%) sievietes un 18 (60%) vīrieši. Pacientu vidējais vecums bija $69,3 \pm 9,38$ gadi. Aspirīna rezistence tika novērota diviem (6,6%) pacientiem (vienai sievietei un vienam vīrietim). Klopidogrela rezistence tika novērota 11 (36,6%) pacientiem (sešiem vīriešiem un piecām sievietēm). Analizējot iespējamus faktorus, kuri varētu ietekmēt antiagregantu rezistenci (cukura diabēts, arteriāla hipertensija, koronāra sirds slimība, miega artērijas slimība, hiperlipidēmija, hroniska sirds mazspēja, citi lietotie medikamenti), tika novērotas netiešas saistības starp antiagregantu rezistenci un miega artērijas slimību un amlodipīna lietošanu. Iegūtie dati varētu būt statistiski ticami, ja pētījumā tiktu iekļauts lielāks pacientu skaits.

Secinājumi. Aspirīna rezistence tika novērota salīdzinoši retāk, turpretī klopidogrela rezistence tika novērota aptuveni trešdaļai pacientu ar cerebrālu infarktu. Pētījums tiks turpināts, lai noteiktu iespējamus faktorus, kas prognozētu antiagregantu terapijas efektivitāti un klīnisko iznākumu, kā arī iespēju identificēt tos pacientus, kuriem varētu būt lielāks risks atkārtotam aterotrombotiskam cerebrovaskulāram notikumam.

Pētījums veikts valsts pētījumu programmas BIOMEDICINE ietvaros.